

середовищі. *Четвертий етап* (з початку XXI ст.) – етап, на якому відбулося створення сучасної технології міжстановчих зв'язків, мереж та їх основи відповідних інформаційних систем.

Інформаційна технологія – це сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, об'єднаних в технологічний ланцюжок, що забезпечує збір, зберігання, обробку, вихід і розповсюдження інформації для зниження трудомісткості процесів використання інформаційних ресурсів, підвищення їх надійності і оперативності. Сільське господарство – ідеальне середовище для застосування інформаційних технологій. У агропромисловому комплексі (АПК) в цьому напрямі поки недостатньо позначена роль держави. Потрібна окрема національна програма по інформатизації і автоматизації сільського господарства. При цьому повинні бути чітко сформульовані етапи роботи і визначені орієнтири і результати.

Отже, на основі вищенаведеного, можна зробити висновок, що в умовах швидких змін і постійного вдосконалення засобів інформаційних технологій особливої уваги потребує проблема вивчення теоретичних основ інформаційних технологій, з якої має розпочатися науково і методично обґрунтоване впровадження нових інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес загальноосвітньої школи та вищого педагогічного закладу, як цього вимагає сучасне суспільство, накопичення власного практичного досвіду, який стане підґрунтям для самореалізації молодого фахівця в інформаційному просторі сучасного суспільства.

ВНЕСОК АГРАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У РОЗВИТОК ДОСЛІДНОЇ СПРАВИ В КІРОВОГРАДСЬКІЙ ДСГДС

Кернасюк Ю.В.

*Кіровоградська державна сільськогосподарська дослідна станція НААН
(с. Созонівка Кіровоградського району Кіровоградської області)*

Майже 60 років минуло як в далекому вже 1956 р. на базі Української науково-дослідної станції олійних культур і радгоспу ім. Кірова в ході реорганізації та розширення функціональної діяльності була створена Кіровоградська обласна сільськогосподарська дослідна станція.

Серед пріоритетних завдань її діяльності було визначено ведення наукових розробок з усього комплексу організації сільськогосподарського виробництва відповідно до кліматичних умов області, що зумовило необхідність поряд з існуванням традиційних структурних підрозділів землеробства, тваринництва, механізації, захисту рослин і наукової інформації відкриття нового відділу – економіки. Адже будь-які результати науково-дослідних робіт визначаються в комплексі з оцінкою їх економічної та соціальної ефективності. Тому з метою науково-методичного забезпечення економічної роботи в установі і виконання самостійних досліджень у серпні 1956 р був створений окремий структурний підрозділ – відділ економіки і

організації сільського господарства.

Відкриття відділу економіки стало можливим також і завдяки діяльності Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства (УНДІЕОСГ) ім. О.Г. Шліхтера (нині це ННЦ «Інститут аграрної економіки»), який було створено Постановою Ради Міністрів Української РСР № 524 від 10 травня 1956 р. Інститут став надавати методичну допомогу вченим економістам-аграрникам різних аграрних наукових установ і вищих навчальних закладів у проведенні дослідницьких робіт у галузі економіки й організації сільського господарства, а також у підготовці наукових кадрів.

Свою наукову діяльність відділ економіки розпочав із виконання у 1957–1960 рр. актуальних досліджень за завданням «Розробити заходи із підвищення продуктивності праці і зниження собівартості виробництва продукції рільництва і тваринництва в колгоспах Кіровоградської області». За їх даними було видано рекомендації із економії витрат, підвищення продуктивності праці й ефективності застосування агротехнічних і зоотехнічних заходів.

У той час в складі колективу відділу економіки працювали З.Л. Морозов (кандидат економічних наук, завідувач відділу), А.І. Сμισлов, Г.В. Сосніна та Г.Л. Хижняк, які займалися вивченням питань поглиблення спеціалізації і інтенсифікації аграрного виробництва. Із другої половини 1950-х рр. в УРСР сільське господарство, завдяки пріоритетності його розвитку з боку держави (протягом 1951–1960 рр. капіталовкладення у сільське господарство республіки зросли у шість разів порівняно з роками четвертої п'ятирічки), нарешті за довгі роки стало рентабельним серед інших галузей економіки.

Співробітниками відділу економіки у 1958 р. було проведено дві науково-практичні економічні конференції в Кіровоградському районі з питань збільшення виробництва продукції тваринництва і зниження її собівартості.

У 1960 р. також розроблено і впроваджено рекомендації з поглиблення внутрішньорайонної спеціалізації у колгоспах Кіровоградського району, а у 1961 р. – в інших районах області. Відділ економіки приймав активну участь у роботі економічної ради при Кіровоградському райвиконкомі, а також в економічних семінарах, конференціях, нарадах, організував лекції.

За період 1962–1965 рр. дослідження проводились за темою: «Поглиблена спеціалізація виробництва в колгоспах і радгоспах Кіровоградської області» у складі: (Заврайський І.Д. (завідувач відділу), Лисенко М.І., Москаленко П.П., Лупан М.А. і Пелипас Т.Т.). Завданням НДР було встановлення ведучих галузей і визначення перспективного їх розміщення у районах області; оцінка взаємозв'язку сировинних зон, рівня забезпеченості трудовими ресурсами і віддаленості ринків збуту та переробної промисловості. У 1966–1970 рр. – «Економічна ефективність інтенсифікації сільськогосподарського виробництва в колгоспах окремих природно-економічних зон Кіровоградської області» (Лисенко М.І., Зінченко Н.П., Демська Т.Т.).

У 1971–1974 рр. – колективом науковців у складі М.І. Лисенка (кандидат економічних наук, завідувач лабораторії економіки), Ю.Н. Абрамовича (голова колгоспу «Зоря» Онуфріївського району області), Н.Г. Бикова (завідувач

відділу пропаганди), Т.Т. Демської, Н.П. Зінченка, Г.А. Демешко, В.М. Івченко, Н.М. Шевченко виконувалися наукові дослідження за темою «Удосконалення поєднання галузей в спеціалізованих господарствах тваринницького напрямку Кіровоградської області».

У 1978–1980 рр. проводилися дослідження за темою: «Розробити і економічно обґрунтувати основні напрями розвитку, розміщення і поглиблення спеціалізації овоче-молочних колгоспів приміської зони м. Кіровоград» у складі: П.І. Вакуленка (кандидат економічних наук, завідувач лабораторії економіки), Т.Т. Демської, Н.П. Зінченка, Г.А. Демешко, В.М. Івченко та Н.М. Шевченко

Впродовж 80-х рр. науковці вивчали питання організації і оплати праці в бригадах і ланках, які працювали на принципах колективного підряду і госпрозрахунку та обґрунтували шляхи їх удосконалення. Співробітниками лабораторії (Вакуленко П.І., Демська Т.Т., Томашина К.Г., Шевченко Н.М., Івченко В.М.) за цей період було узагальнено досвід роботи кращих колгоспів і радгоспів області та розроблено рекомендації щодо впровадження у виробництво окремих елементів системи колективного підряду та внутрішньогосподарського розрахунку. У період 1984–1985 рр. проведено дослідження: «Розробити пропозиції щодо вдосконалення організації і оплати праці в бригадах і ланках, які працюють на принципах колективного підряду» (Вакуленко П.І., Демська Т.Т., Івченко В.М., Томашина К.Г. та Ткаченко Л.А.).

На зламі епох і становлення в Україні ринкових відносин інтелектуальний потенціал вчених лабораторії економіки (Кернасюк Ю.В., Громова О.В., Івченко В.М., Томашина Г.П., Гирич Н.Б., Рачкован С.О.) було зосереджено на дослідженні актуальних проблем ефективності сільського господарства, підготовці рекомендацій із оптимізації галузевої структури АПК, економічному обґрунтуванні порогів прибутковості виробництва продукції та підвищенні її конкурентоспроможності, науковому супроводі розробок установи.

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЛІКЕРО-ГОРІЛЧАНОЇ ГАЛУЗІ В УРСР У 50-ті рр. ХХ ст.

Киричата Л.І.

*Державна наукова установа «Український науково-дослідний інститут
спирту і біотехнології продовольчих продуктів» (м. Київ)*

На сучасному етапі розвитку України важливого значення надається об'єктивній історичній реконструкції подій, пов'язаних з розвитком лікеро-горілчаної галузі. Особливе значення в формуванні даної галузі відіграв період середини ХХ ст., а саме 50-ті рр. Історія будь-якої галузі є частиною історії діяльності людини, історією матеріального життя суспільства. Тому вивчаючи виникнення чи походження тієї чи іншої галузі, ми відповідаємо на питання, як розвивалися умови матеріального життя суспільства та на якій стадії виникла та чи інша галузь і чому.